

Broj: 05-34-2-1460/18
Sarajevo, 31.12.2018. godine

- INSTITUCIJE BOSNE I HERCEGOVINE

*PREDMET: Informacija vezano za neke aspekte povratka
sa izabrane, imenovane i savjetničke funkcije.-*

U posljednje vrijeme Agenciji za državnu službu BiH (u daljem tekstu: Agencija) postavljaju se upiti i zahtjevi koji se odnose na povratak u državnu službu lica koja su obavljala izabranu, imenovanu ili savjetničku funkciju (u daljem tekstu: funkcija). Preciznije, radi se u suštini o dvije vrste upita ili zahtjeva:

- da li se lice koje je bilo na neplaćenom odsustvu radi obavljanja funkcije, tokom kojeg je ponovo izabrano ili imenovano na funkciju, mora prethodno vratiti u državnu službu ili mu se odobrava novo odsustvo;
- da li je za vraćanje državnog službenika na isto ili slično radno mjesto nakon prestanka odsustva potrebna saglasnost Agencije.

Zakonom o državnoj službi u institucijama BiH („Službeni glasnik BiH“, br. 12/02, 19/02, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12 i 93/17), u članu 16. stav 1. propisano je da, s izuzetkom rukovodećih državnih službenika, smatraće se da je državni službenik na odsustvu iz državne službe od trenutka kada je potvrđena njegova kandidatura za javnu funkciju na koju se bira direktno ili indirektno, ili od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojem nivou vlasti u Bosni i Hercegovini, dok u tom slučaju, rukovodeći državni službenik podnosi ostavku na mjesto u državnoj službi. Slično tome, članom 18. istog Zakona propisano je da, ukoliko državni službenik, s izuzetkom rukovodećih državnih službenika, bude imenovan na položaj sekretara domova, sekretara Zajedničke službe Parlamentarne skupštine BiH, ili savjetnika, smatraće se da je na odsustvu od trenutka kada je imenovan, dok u tom slučaju, rukovodeći državni službenik podnosi ostavku na mjesto u državnoj službi. Relevantni provedbeni propis za ovo jeste Odluka o uslovima za korištenje prava na neplaćeno odsustvo i na rad sa skraćenim radnim vremenom („Službeni glasnik BiH“, broj 85/13), kojom je u članu 3. propisano je da neplaćeno odsustvo po sili zakona nastupa kada je državnom službeniku, koji nije rukovodeći državni službenik, potvrđena kandidatura za javnu funkciju na koju se bira direktno ili indirektno u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu vlasti, ili je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu vlasti na bilo kom nivou u BiH (stav 1, tačka a), te kada je državni službenik, koji nije rukovodeći državni službenik, imenovan na radno mjesto sekretara Zajedničke službe Parlamentarne skupštine BiH ili domova u Parlamentarnoj skupštini BiH, ili za savjetnika (stav 1, tačka b), pri čemu

neplaćeno odsustvo iz tačke a) stava (1) istog člana otpočinje danom potvrđivanja kandidature ili imenovanjem, a iz tačke b) stava (1) danom preuzimanja dužnosti (stav 2).

Posebno su važne odredbe člana 14. Odluke, kojim je propisano da, kada istekne period trajanja neplaćenog odsustva, državni službenik je dužan podnijeti zahtjev za vraćanje na rad u državnu službu na isto ili slično radno mjesto instituciji BiH koja mu je odobrila ostvarivanje ovog prava (stav 1.), te da se u slučaju korištenja neplaćenog odsustva po sili zakona, državni službenik vraća na rad najkasnije 30 dana od dana prestanka funkcije ili dužnosti po osnovu kojih je neplaćeno odsustvo koristio (stav 2.).

1. Vezano za prethodno navedeno, a u pogledu prvog pitanja, Agencija je o ovome već obaviještavala institucije aktom broj 01-02-4-115/12 od 7.2.2012. godine (izvod u prilogu), na koji akt se i ovim putem pozivamo, a u kojem je istaknuto da se za državnog službenika koji u toku ili po prestanku funkcije, odmah ili unutar jednog mjeseca bude imenovan na istu ili drugu funkciju, ne donosi rješenje o vraćanju na radno mjesto u državnoj službi, već mu se donosi novo rješenje o odsustvu iz državne službe, na njegov zahtjev.
2. U pogledu drugog pitanja, kako odredbama Odluke niti drugog propisa, nije propisana nadležnost Agencije da daje saglasnost u slučaju povratka sa neplaćenog odsustva, to od Agencije nije potrebno tražiti ovu saglasnost niti drugi akt, već institucija rješenje o vraćanju na isto ili slično radno mjesto donosi samostalno.

Pri tome, smatramo potrebnim da se Agenciji dostavljaju rješenja o odsustvima i o vraćanjima lica u državnu službu nakon odsustva, radi vođenja evidencija.

Prilog: kao u tekstu

Dostavljeno:

- naslovu
- arhiva

DIREKTOR

Neven Akšamija
Neven Akšamija

ništvo, a obračunavali smo amortizaciju svake godine. S obzirom na takvu činjenicu donijeli smo odluku o isknjižavanju tih sredstava, a radi se o značajnom iznosu. Da li se navedena sredstva isknjižavaju na teret kapitala ili na teret finansijskog rezultata; da li ispraviti obračunatu amortizaciju koja je uticala na finansijski rezultat ili isknjižiti stalna sredstva prema podacima kako se vode u knjigovodstvu, te da li obračun amortizacije izvršiti prije ili poslije isknjižavanja stalnih sredstava?

ODGOVOR: Odluku o isknjižavanju stalnih sredstava koja nisu vaša trebale sprovesti isknjižavanjem na teret kapitala s podacima kako se vode u knjigovodstvu u trenutku otuđivanja ili kada se od njihove upotrebe ili otuđenja ne očekuju buduće ekonomske koristi. U tom trenutku trebale prestati obračunavati amortizaciju.

Obveze za razliku plaća po sudskoj presudi treba knjižiti u ukupnom iznosu

PITANJE: Prema dobivenoj presudi radnika protiv poduzeća treba da se uknjiže obveze nastale po razlici plaća. Da li uknjižavanje obveza treba da bude poimenično za svakog radnika ili se mogu uknjižiti u ukupnom iznosu sa prilogom o svakom pojedinačnom potraživanju?

ODGOVOR: U finansijskom knjigovodstvu, obveze za razliku plaća koje su radnici dobili po sudskoj presudi treba knjižiti u ukupnom iznosu.

Dr. sc. Jozo PILJIĆ

DRŽAVNA SLUŽBA

Zaposlenik koji je zasnovao radni odnos (na određeno ili neodređeno vrijeme) u prvoj polovini godine ima mogućnost da u toj godini ostvari pravo na puni godišnji odmor

PITANJE: Odlukom o uslovima i načinu korištenja godišnjeg odmora za državne službenike i namještenike u ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine, službama, tijelima i institucijama Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, u tački VI propisano je da: "Zaposleni koji prvi put zasniva radni odnos ili koji ima prekid rada između dva radna odnosa duži od osam dana stiče pravo na godišnji odmor nakon navršenih šest mjeseci neprekidnog rada.

Ako zaposleni nije stekao pravo na godišnji odmor, u smislu stava 1. ove tačke, ima pravo na tri dana godišnjeg odmora za svaki navršeni mjesec rada". Imamo zaposlenika koji je zasnovao radni odnos na određeno vrijeme 8. 5. 2013. i, bez prekida, će zasnovati radni odnos na neodređeno vrijeme 3. 6.

2013. godine. Prije 8. 5. 2013-te pomenuta osoba je radila po ugovoru o djelu godinu dana, odnosno ima prekid rada između dva radna odnosa duži od osam dana. Pomenuti zaposlenik smatra da ima pravo na godišnji odmor u avgustu 2013-te po tri dana za svaki mjesec rada i da mu se treba izdati rješenje za taj dio odmora, pozivajući se na stav 2. Tačke VI navedene odluke. Smatram da ovaj zaposlenik stiče pravo na godišnji odmor tek nakon navršenih šest mjeseci neprekidnog rada, u konkretnom slučaju od 8. 11. 2013-te, uz obrazloženje da se stav 2. Tačka VI Odluke VM BiH odnosi na one slučajeve kad zaposleni ne može navršiti šest mjeseci rada u tekućoj godini, npr. počeo je raditi 1. 9. 2013-te i ima pravo na 12 dana godišnjeg odmora u ovoj godini, i da se nikako ne može odnositi na zaposlenika koji u ovoj godini može navršiti šest mjeseci rada?

ODGOVOR: Odlukom o uslovima i načinu korištenja godišnjeg odmora za državne službenike i namještenike u ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine, službama, tijelima i institucijama Vijeća ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 27/04) utvrđeno je pravo svih zaposlenih na godišnji odmor pod uvjetom da imaju neprekidan radni staž u trajanju od šest mjeseci.

Za ostale zaposlenike, odnosno zaposlenika koji prvi put zasniva radni ili koji ima prekid rada između dva radna odnosa duži od osam dana propisano je, također, da ima pravo „na po tri dana godišnjeg odmora za svaki navršeni mjesec rada“. Dakle, radi se o onim zaposlenicima koji su zasnovali radni odnos u drugoj polovini godine i zbog toga ne mogu ostvariti pravo na puni godišnji odmor, jer ne ispunjavaju uvjete propisane Odlukom, tj. nemaju neprekidan radni staž u trajanju od šest mjeseci (npr. zaposlenik je zasnovao radni odnos u augustu, a u decembru iste godine podnosi zahtjev za godišnji odmor koji bi se u ovom slučaju utvrdio u trajanju od po tri dana za svaki navršeni mjesec dana rada što bi moglo biti dvanaest ili petnaest dana godišnjeg odmora, zavisno od dana zaposlenja).

Na zaposlenika koji je zasnovao radni odnos (na određeno ili neodređeno vrijeme) u prvoj polovini godine ne primjenjuju se odredbe tačke VI Odluke, jer ima mogućnost da u toj godini ostvari pravo na puni godišnji odmor.

Zinka SALIHAGIĆ, dipl. pravnik

IZ AGENCIJE ZA DRŽAVNU SLUŽBU BOSNE I HERCEGOVINE

Informacija i stav vezano za neplaćeno odsustvo radi imenovanja na funkcije

U posljednje vrijeme pojavljuju se često upiti o neplaćenim odsustvima po sili zakona radi imenovanja na različite funkcije. Preciznije, upiti se odnose na postupak u situaciji kada je neki državni službenik upućen na odsustvo zbog imenovanja na javnu ili savjetničku funkciju, te je prije razrješenja, u momentu razrješenja ili neposredno nakon razrješenja, imenovan na istu ili drugu javnu ili savjetničku funkciju.

Članom 16. stav 1. Zakona o državnoj službi u institucijama BiH ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 35/03, 4/04,

17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09 i 8/10) propisano je da (uz izuzetak rukovodećih državnih službenika) se smatra da je državni službenik na odsustvu iz državne službe od trenutka kada je potvrđena njegova kandidatura za javnu funkciju na koju se bira direktno ili indirektno, ili od trenutka kada je imenovan na položaj u bilo kojem zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojem nivou vlasti u Bosni i Hercegovini (tačka c), pri čemu se takav državni službenik (uz izuzetak rukovodećih državnih službenika) vraća na isto ili slično radno mjesto najkasnije u roku od mjesec dana od neuspjeha na izborima, završetka mandata i prestanka funkcije u zakonodavnom ili izvršnom organu na bilo kojem nivou vlasti u Bosni i Hercegovini (tačka d). Nadalje, članom 18. istog Zakona, propisano je da ukoliko državni službenik (uz izuzetak rukovodećih državnih službenika) bude imenovan na položaj sekretara domova Parlamentarne skupštine BiH, sekretara Zajedničke službe Parlamentarne skupštine BiH i savjetnika, smatraće se da je na odsustvu od trenutka kada je imenovan (stav 2.), pri čemu se takav državni službenik, s izuzetkom rukovodećih državnih službenika, vraća na isto ili slično radno mjesto najkasnije u roku od mjesec dana od kada prestaje njegovo imenovanje (stav 3.).

Odlukom o uslovima pod kojim državni službenik može uzeti neplaćeno odsustvo („Službeni glasnik BiH“, broj 21/04) u članu 3. propisani su uslovi nastupanja neplaćenog odsustva po sili zakona iz čl. 16. i 18. Zakona (stav 1.), pri čemu neplaćeno odsustvo u slučaju iz člana 16. Zakona otpočinje danom potvrđivanja kandidature ili imenovanjem, a neplaćeno odsustvo iz člana 18. Zakona danom preuzimanja dužnosti (stav 2.). Radi upućivanja na neplaćeno odsustvo državni službenik podnosi pisani zahtjev, po kojem rješava rukovodilac institucije uz pribavljeno mišljenje neposredno nadređenog (član 6.), a rješenjem se utvrđuje datum kada je državni službenik počeo koristiti neplaćeno odsustvo (član 8.).

Iz navedenog se može zaključiti da državni službenik kojem je istekla funkcija (izabrana, imenovana, savjetnička) ima mjesec dana za vraćanje na radno mjesto u državnoj službi sa kojeg je imenovan, uz uslov da mu je to pravo utvrđeno rješenjem o odsustvu. Ukoliko u navedenom roku od mjesec dana, u momentu prestanka funkcije ili u toku trajanja funkcije, bude imenovan na istu ili drugu funkciju, državni službenik se ne vraća na radno mjesto državnog službenika. Umjesto toga, on podnosi zahtjev instituciji kojim mu se utvrđuje novo neplaćeno odsustvo radi novog imenovanja.

Dakle, državnom službeniku koji u toku ili po prestanku funkcije (ali najduže jedan mjesec) bude imenovan na istu ili drugu funkciju ne donosi se rješenje o vraćanju na radno mjesto u državnoj službi, već mu se na njegov zahtjev ima donijeti novo rješenje o odsustvu iz državne službe.

Isto tako, moramo napomenuti da tema ove informacije nije radnopravni status lica koja između dviju funkcija imaju prekid (dakle i prekid radnog odnosa). Stoga Agencija nije nadležna da daje tumačenja vezano za radnopravni status (i neće ga davati), jer se vezano za to primjenjuju odredbe drugih propisa za čije tumačenje nije nadležna. Ipak, ističemo da bi lice u takvom slučaju bilo izvan radnog odnosa (nezaposleno), osim ako mu se radni odnos u ovom periodu ne bi produžio nekim zakonskim osnovom (na primjer, godišnji odmor).

Broj: 01-02-4-115/12, od 7. 2. 2012. godine

Direktor
Neven AKŠAMIJA

Pitanja i odgovori

CIVILNA ZAŠTITA

Ko snosi odgovornost za požar kod pravnog lica koje je isključeno sa sistema vodosnabdijevanja zbog duga?

PITANJE: Članom 49. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu propisana je obaveza javnog preduzeća da održava javne-gradske hidrante u ispravnom stanju, dok je stavom 3. istog člana propisana obaveza vlasnika građevina da hidrantsku mrežu održava u ispravnom stanju. Pravno lice koje posluje kao d.o.o. unutar svog zatvorenog kruga ima hidrantsku mrežu koja je spojena na unutrašnju instalaciju tog pravnog lica (dakle, nema zasebne instalacije) i smatramo da je to njihova hidrantska mreža. S obzirom na to da ne plaćaju komunalne usluge, to, shodno članu 13. Zakona o komunalnim djelatnostima Ze-do kantona („Službene novine Ze-do kantona“, broj 17/08) imamo osnova za isključenje. Ako bismo isključili pomenuto pravno lice sa sistema vodosnabdijevanja zbog duga, te ako bi se desio požar kod tog pravnog lica, ko bi bio odgovoran za takav slučaj? Da li je to pravno lice dužno obezbijediti da njegovi hidranti budu uvijek u ispravnom stanju i da su uvijek na sistemu vodosnabdijevanja bez obzira na činjenicu isključenja?

ODGOVOR: Članom 49. Zakona o zaštiti od požara i vatrogastvu („Službene novine Federacije BiH“, broj 64/09) propisano je da javno preduzeće ili drugo pravno lice koje upravlja vodovodnom i hidrantskom mrežom dužno pri izgradnji, rekonstrukciji i korištenju ovih mreža, osigurati propisani protočni kapacitet i pritisak vode u hidrantskoj, odnosno vodovodnoj mreži za potrebe gašenja požara.

Javna preduzeća ili druga pravna lica dužna su stalno održavati u ispravnom stanju hidrantsku mrežu iz stava 1. ovog člana, o čemu vode odgovarajuću evidenciju i o tome izvještavaju nadležnu profesionalnu vatrogasnu jedinicu.

Vlasnici građevina i prostora i upravitelji stambenih objekata u kojima je po projektnoj dokumentaciji predviđena i ugrađena unutrašnja i vanjska hidrantska mreža dužni su je stalno održavati u ispravnom stanju, baš kao i vodovodnu mrežu u tim objektima i redovno vršiti kontrolu ispravnosti te mreže, o čemu vode odgovarajuću evidenciju.

Odredba člana 49. Zakona je centralna i najvažnija za gašenje početnih i drugih požara, jer voda predstavlja najveće sredstvo za gašenje požara u svim mjestima i na svim prostorima (u građevinama, na građevinama i drugim objektima i na otvorenim prostorima).

Odredbom stava 1. ovog člana utvrđena je obaveza za javna preduzeća ili druga pravna lica koja upravljaju vodovodnom i hidrantskom mrežom da moraju osigurati propisani protočni kapacitet i pritisak vode u hidrantskoj, odnosno vodovodnoj mreži za potrebe gašenja požara kako za vodovodne i hidrantske mreže koje se grade za područje opštine, grada i kantona (javne vodovodne i hidrantske mreže) tako i za vodovodne i hidrantske mreže koje se grade u stambenim i drugim zgradama, a odnosi se na un-